

Det synes mig et meget beskedent Ønske at faa Lov til at indlogere sig der for en Nat eller to, naar det kan ske uden Skade. Saa vidt mig bekendt, høre disse Boliger ind under Ministeren for offentlige Arbejder, og jeg vil da haabe, at den højtærede Landbrugsminister, under hvem Fiskeriet sorterer, vil lægge et godt Ord ind hos sin Kollega, saa at Fiskerne faa Lov til at benytte disse Bygninger, naar det kan ske uden Skade for de andre Formaal, som de ere byggede for. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg haaber, at der vil blive taget Hensyn til mine Henstillinger.

Sabroe: Ved Loven af 25. April 1900 vedtog man at erhverve Grund til en ny Godsbanegaard i Aarhus, men saa vidt mig bekendt er der hidtil kun udført de rent forberedende Kontorarbejder. Jeg tillader mig nu at spørge den højtærede Trafikminister om, naar Jordarbejderne ved den ny Godsbanegaard i Aarhus maatte blive paabegyndte. Vi savne meget Udvidelsen af vor Godsbanegaard i Aarhus. Handelsstanden har ved sin Organisation gentagende klaget over den Gêne, at man navnlig om Lørdagen ikke kan komme af med sit Gods i rette Tid, og Godsbanegaarden er jo ogsaa opført med en By paa 20—25,000 Mennesker for Øje, medens Aarhus nu har omtrent 53,000. Meget betydelige Varemængder gaa gennem denne store By. Det er ogsaa uomtvisteligt erkendt fra Statsmyndighedernes og Rigsdagens Side, at Godsbanegaarden i Aarhus er for lille. Imidlertid er der hengaaet to Aar, uden at der er blevet taget fat paa Arbejdet ved den ny Godsbanegaard, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Trafikminister, om der er Udsigt til at komme til at vente længere, og om der foreligger Grunde, som gøre, at man vil fravige den oprindelige Plan, og maaske paatænker, i Stedet for at henlægge Godsbanegaarden paa Mølleengen ved Aarhus, at henflytte Personbanegaarden dertil. Jeg spørger kun, jeg antager ikke, der er noget i de Rygter, som gaa derom, men jeg finder dog, der er nogen Grund til at rette dette Spørgsmaal. De daarlige økonomiske Tider have medført megen Arbejdsløshed i Aarhus, men dette Forhold vilde i ikke ringe Grad kunne modvirkes, hvis man satte betydelige Jordarbejder i Gang ved en Opførelse eller Udvidelse af Godsbanegaarden.

Samtidig vilde jeg gerne spørge den højtærede Trafikminister om, naar Arbej-

derne ved den planlagte og i sin Tid vedtagne Banestrækning Langaa—Silkeborg maatte blive paabegyndte. Det var et længe og dybtfølt Savn, vi vilde afhjælpe ved Vedtagelsen af det paagældende Lovforslag, og man venter i interesserede Kredse saavel i Land som i By med megen Interesse Paabegyndelsen af dette Arbejde. Det gælder naturligvis ogsaa her, at den ekstraordinære Arbejdsløshed vil blive i ikke ringe Grad afhjulpent ved, at dette Banearbejde saa hurtigt som muligt bliver paabegyndt.

Jeg tillod mig under sidste Finanslovbehandling at paatale de Lønningsvilkaar, som bleve budte en stor Del af de Folk, som ere beskæftigede ved vore Sindsygeanstalter. Naar man gennemgaar Listerne over disse Funktionærer, synes jeg, man maa blive slaaet med Forbavselse over det store Spring, der er imellem de overordnede Funktionærer og dem, som i almindelig Tale gaa under Navn af det underordnede Personale. Og dog staar det klart for mig og sikkert ogsaa for de fleste ærede Medlemmer, at alle Funktionærer ved vore Sindsygeanstalter, i ethvert Tilfælde de, som omgaa Patienterne, have et meget stort og byrdefuldt Ansvar. Det er en Gerning, synes jeg, hvortil man ikke kan bruge enhver som helst, selv om det drejer sig om almindelige Opsynsmænd eller Opsynskoner, Gangkoner, hvad man nu vil kalde dem. Men de Lønninger, der bydes dem, synes ikke at være af den Beskaffenhed, at man derved kan sikre sig et paalideligt, samvittighedsfuldt og dygtigt Mandskab. Jeg tillod mig, som sagt, under den forudgaaende Finanslovbehandling at kritisere disse Lønninger for Aarhus Sindsygeanstalts Vedkommende, og det glæder mig, at Direktionen for Sindsygeanstalten paa det foreliggende Finanslovudkast har foreslaaet at forhøje disse Lønninger, men jeg er langt fra tilfreds med, hvad der er foreslaaet. Jeg mener, at man bør gaa ikke saa lidt højere op og navnlig langt højere op for den Del af de saakaldte underordnede Funktionærer, som have arbejdet mange Aar paa Anstalten og paa andre tilsvarende Institutter. Der siges i Anmærkningerne til Finansloven, at der ved „Finansloven for Finansaarene 1899—1900 og 1901—1902 bevilgedes Forhøjelse af Lønningerne til Opsynspersonalet for derved at sikre Anstalten tilstrækkelig Tilgang af dygtigere og mindre skiftende Opsyn, end der hidtil havde kunnet faas til den tidligere bevilgede Løn. Dette Maal er endnu ikke naaet i ønskeligt Omfang.